

İslam İnkılabı Liderinin Filistin konferansında yaptığı konuşma - 4 /Mar/ 2009

Bismillahirrahmanirrahim

Filistin'i savunmak için düzenlenen 4. oturuma katılmak üzere İran İslam cumhuriyetine gelen siz değerli ulema, düşünür, politikacı ve mücahitlere hoş geldiniz diyorum.

Hicri-kameri 15-17 Rebiul Evvel 1427 tarihlerinde düzenlenen önceki konferansla bu konferans arasındaki zaman diliminde öylesine önemli ve belirleyici olaylar meydana geldi ki, Filistin meselesindeki ufukları daha da aydınlatmakta ve İslam dünyasının hala temel meselesini oluşturan Filistin karşısındaki görevimizi daha da netleştirmektedir.

Bu büyük olaylardan biri, Lübnan'daki 33 günlük savaşta İsrail'in İslami direniş karşısında uğradığı şaşırtıcı askeri ve siyasi yenilgi ve diğeri de siyonist rejimin, Gazze'deki 22 günlük savaşta onca cinayetine rağmen, yasal Filistin hükümeti ve Gazze halkı karşısında tattığı alçaltıcı mağlubiyettir.

Uzun yıllardır Amerika'nın askeri ve siyasi destekleri sayesinde sahip olduğu ordu ve silahlarıyla korkunç ve yenilmez bir çehreye bürünen gasıp rejim, silah ve teçhizata dayanmak yerine Allah'a ve halka dayanan direniş güçleri karşısında son dönemde iki kez yenilgiye uğramıştır. Siyonist rejim, tüm askeri hazırlıkları ve tatbikatları, dev istihbarat şebekeleri, Amerika ve kimi Avrupalı devletlerin bitimsiz destekleri ile İslam dünyasındaki bazı münafıkların elbirliğine rağmen, hızlı bir çözülme ve çöküş grafiği izleyerek güçlü İslami uyanış dalgası karşısındaki yetersizliğini gözler önüne sermiştir.

Öte yandan, tarihi Gazze hadisesi sırasında siyonist suçluların işledikleri cinayetler, sivil halka yönelik büyük katliam, savunmasız evlerin tahribi, bebeklerin göğüslerinin delinmesi, ilkokullar ve camilerin bombardımanı, fosfor bombaları gibi yasak silahların kullanımı, yiyecek, yakacak ve ilaç gibi halkın temel ihtiyaçlarının girişinin iki yıla yakın bir süredir önlenmesi ve daha nice cinayetler, sun'i siyonist devletin başındaki yöneticilerin cani ve vahşi içgüdülerinin, Filistin faciasının başladığı döneme oranla asla değişmediğini göstermiş olup, Deyr Yasin, Sabra ve Şatilla katliamlarındaki acımasızlık ve yırtıcılık, şu anda da bu zamane tağutlarının kalpleri ve beyinlerinde aynen egemenliğini sürdürmektedir. Şu farkla ki, bugün teknolojik ilerlemelere dayanmak suretiyle cinayet alanlarını daha da genişletmiş ve facianın boyutlarını arttırmışlardır.

İster siyonist rejimin yenilmezlik kuruntusu ile 'gerçekçilik' sloganı atan ve gaspçılara karşı uzlaşma ve teslim eli uzatanlar, ister kendi batıl düşünceleri ile siyonist politikacıların ikinci ve üçüncü kuşağını birinci kuşağın işlediği cinayetlerden aklayanlar ve onlarla sağlıklı bir şekilde bir arada yaşama umudunu kendi gönüllerinde yetiştirenler, şimdi bu hatalarını anlamış olmalıdırlar.

İlkin; müslüman ümmetin uyanış dalgası ve İslami direniş fidanının büyümesi ile birlikte o sahte heybet çöktü ve gaspçı rejimin zafiyeti ve acizliğinin işaretleri ortaya çıktı. İkincisi; bu rejimin yöneticilerinde saldırganlık ve cinayetten utanmazlık huyu ilk on yıllarda olanın aynısıdır ve ne zaman yapabilirlerse veya yapabileceklerini tahmin

ederlerse, hiç bir cinayetten sakınmayacaklardır.

Şimdi Filistin işgalinin üzerinden 60 yıl geçiyor. Bu sürede; paradan, silahtan ve teknoloji den tutun da siyasi ve diplomatik çabalar ve muazzam medya ve iletişim imparatorluk ağına kadar tüm maddi güç araçları gaspç ıların hizmetine sunuldu.

Bu geniş ve hayret uyandırıcı şeytani çabalara rağmen, gaspç ılar ve onların destekçileri siyonist rejimin meşruluk meselesini hayata geçiremedikleri gibi hatta bu mesele zaman sürecinde daha da karmaşık bir hal almış bulunmaktadır.

Filistin'in gasp edilmesi için ortaya atılarak bahane oluştur an Holokost hakkında bir soru sorma veya araştırma meselesine dahi batılı ve siyonist medya ve siyonizm'e destek veren devletlerin tahammülsüzlüğü, bu sarsılma ve muğlaklığ ın işaretlerinden sayılır. Şimdi siyonist rejimin durumu dünya kamuoyu nezdinde kendi karanlık tarihinden daha da kötüdür ve ortaya çıkış nedenini sorgulamak daha ciddi bir hal almıştır.

Asya'nın doğusundan Latin Amerika'ya kadar şimd iye kadar eşine rastlanmayacak şekilde bu rejime karşı itirazlar ve bu şom seçerenin ortaya çıktığı İngiltere ve Avrupa dâhil, dünyanın 120 ülkesinde halkçı protestolar ve Gazze'deki İslami direniş i ve Lübnan'da 33 günlük savaşta ki İslami direniş i desteklemeleri, siyonizm'e karşı küresel bir direniş in oluştuğunu göstermekte ki bu da son 60 yılda asla bu kadar ciddi ve geniş çaplı olmamıştır. Bu yüzden Lübnan ve Filistin İslami direniş inin dünya vicdanını uyandırdığı söylenebilir.

Bu hem zorbalık ve baskı ile sahte ve sözde bir devlet ve milleti yaratmak isteyen ve zamanla inkâr edilemez bir gerçeğe dönüştürmek ve İslam dünyasında böylesine zalimce bir dayatmayı normalleştirmek isteyen İslam ümmeti düşmanları için büyük bir derstir, hem de İslam ümmeti ve özellikle uyanık vicdanlara sahip cesur gençler için bir derstir ki, çiğnenen hakların iadesi için verilen mücadelenin asla ziyan olmayacağını ve bunun Allah'ın şöyle bir vaadi olduğunu bilsinler:

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ. الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَبِئْسَ مَا يَجْعَلُونَ لِقَايَاتِهِمْ حُرْمَةً لِيُنْصَرَفَ عَنْهَا وَاللَّهُ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ. عَزِيزٌ

Kendileriyle savaşa girişilenlere, zulme uğradıklarından dolayı savaşmaya izin verildi ve şüphe yok Allah'ın, onlara yardım etmeye gücü yeter elbette.

O kişilerdir onlar ki ancak Rabbimiz Allah'tır dediklerinden dolayı haksız olarak yurtlarından çıkarıldılar ve eğer Allah, insanların bir kısmını bir kısmıyla defetmeseydi, içlerinde Allah adının çok anıldığı manastırlar da yıkılırdı, havralar da, kiliseler de, mescitler de ve Allah, kendisine yardım edene mutlaka yardım eder; şüphe yok ki Allah, kuvvetlidir, üstündür. (Hac suresi - Ayet 39-40)

و قال تعالٰی: إِنَّ اللّٰهَ لَا یُخْلِیفُ الْمِیْعَادَ، وَ قَالَ عَزَّوَجَلَّ: وَلَئِنْ یُخْلِیفَ اللّٰهُ وَعْدَهُ، وَ قَالَ: وَعَدَ اللّٰهُ لَا یُخْلِیفُ اللّٰهُ وَعْدَهُ وَ لَکِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا یَعْلَمُونَ. وَ قَالَ عَزَّوَجَلَّ: فَلَا تَحْسَبَنَّ اللّٰهُ مَخْلُوفًا وَعْدَهُ رُسُلُهُ إِنَّ اللّٰهَ عَزِیزٌ ذُو انْتِقَامٍ وَ کِدَامَ وَعْدِهِ اِزْ اِیْنِ وَعْدِهِ الْهٰی صَرِیْحٌ تَرَ کِهَ فَرَمُوْد: وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا مِنْکُمْ وَ عَمِلُوْا الصّٰلِحٰتِ لَیَسْتَخْلِِفَنَّهُمْ فِی الْاَرْضِ کَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِیْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ لَیَمַکِّنَنَّ لَهُمْ دِیْنَهُمُ الَّذِی ارْتَضٰی لَهُمْ وَ لَیَبَدِّ لَهُمْ مِنْ بَعْدِهِمْ خَوْفَهُمْ اٰمَنًا یَعْبُدُوْنَیْ لَا یُشْرَکُوْنَ بَیْ شَیْئًا وَ مَنْ کَفَرَ بَعْدَ ذٰلِکَ فَاُولٰٓئِکَ هُمُ الْفٰسِقُوْنَ.

Filistin meselesinde bazı ilgililerin kafasında oluşan büyük yanlış, İsrail adında bir devletin 60 yıllık bir gerçek olduğu ve onunla uzlaşmak gerektiğidir. Benim anlamadığım konu, neden bunların gözlerinin önünde duran başka gerçeklerden ders almadıklarıdır. Yoksa Balkanlar, Kafkasya ve güney Asya ülkeleri 80 yıllık kimliksizlik ve eski Sovyetler Birliği'nin bir parçası olmaktan sonra bir kez daha esas kimliklerine kavuşmadılar mı? İslam dünyasının bir parçası olan Filistin niçin bir kez daha İslami ve Arap kimliğine kavuşmasın? Ve niçin Arap gençlerin en akıllı ve en direnişli gençleri olan Filistinli gençler iradelerini bu zalimce gerçeğe karşı galip getirmesin?

Bir başka büyük yanlış, Filistin milletinin tek kurtuluş yolunun müzakere olduğunu söylemektir. Müzare kiminle? Zorbalıktan başka hiç bir ilke tanımayan zorba ve sapkın gaspçı rejimle mi? Kendilerini bu oyun ve kandırmaca ile avutanların eline şimdiye kadar ne geçti? Siyonistlerden özerk teşkilat adına elde ettikleri, aşağılayıcı ve hakaret edici mahiyeti bir kenara, evvela gaspçı rejimin hemen hemen tüm Filistin üzerine mülkiyet hakkına itiraf etmekle elde edildi.

İkincisi, aynı yarım yamalak ve yalan hükümeti de boş bahanelerle bir çok yerde ayaklar altına alarak ezdiler. Yaser Arafat'ın Ramallah'taki karargâhında kuşatılması ve türlü şekillerde aşağılanması ve zillete düşürülmesi, unutulacak bir olay değildir.

Üçüncüsü, gerek Arafat döneminde ve gerekse ondan sonra özerk teşkilat yetkililerine karşı, görevleri Filistinli mücahitleri takip etmek ve tutuklamak ve onları istihbarat ve polisiye kuşatması altına almak olan kendi karakollarının şefleri gibi davrandılar ve böylece Filistinli gruplar arasında nifak tohumu serptiler ve onları bir birine düşürdüler.

Ve dördüncüsü, o kadarcık zayıf getiri de sadece mücahitlerin cihadı ve teslimiyet nedir bilmeyen cesur erkek ve kadınların direnişi ile elde edildi.

Eğer intifadalar gerçekleşmeseydi, Filistin'in geleneksel liderlerinin onlara karşı ard arda düşüşü yüzünden bu kadarını da asla onlara vermezdi.

Yoksa bu kanser tümörünün oluşmasında ve desteklenmesinde en büyük günahı işleyen Amerika ve İngiltere ile mi? Bunlar arabulucu olmaktan ziyade bu kavganın tarafı sayılırlar. Amerika yönetimi hiç bir zaman siyonist rejime ve hatta son Gazze olaylarından önceki açık cinayetlerine verdiği kayıtsız şartsız desteği kesmedi. Hatta Bush yönetiminin politikalarında değişim sloganı ile iş başına gelen Amerika'nın yeni başkanı, İsrail'in güvenliğine yönelik kayıtsız şartsız yükümlüğünden, yani devlet terörü, zulüm ve zorbalığa destek, 22 gün boyunca yüzlerce Filistinli çocuk ve kadın ve erkeğin katliamını savunmaktan dem vurmakta. Bu, yani Bush döneminin yanlış yolu, ne eksik ve ne de fazla.

Birleşmiş Milletler Teşkilatı'na bağlı kurumlarla müzakere etmekte bir başka kısır döngüdür. BMT belki de Filistin gibi az sayıda örnekte ifşa edici ve rüsva edici bir sınavla karşı karşıya kalmıştır.

Güvenlik konseyi bir gün Filistin'in, acımasız terörist örgütlerce işgal edilmesini hemen resmiyete tanıdı ve bu tarihi zulmün ortaya çıkışı ve devam etmesinde temel rolü ifa etti ve daha sonra onlarca yıl boyunca sürekli olarak bu rejimi soykırımlarına, savaş suçlarına ve diğer tüm suçlarına karşı memnuniyet içeren bir şekilde sessiz kaldı ve hatta genel kurul siyonizmin ırkçılık olduğuna karar verdiğinde bu karara eşlik etmediği gibi pratikte bu karardan 180 derece çark etti.

Güvenlik konseyinin daimi üyesi olan dünyanın zorba devletleri bu küresel kurumu bir araç şeklinde kullanıyorlar. Sonuçta bu konsey dünyada güvenlik işine yardım etmediği gibi, nerede insan hakları, demokrasi ve benzeri kavramlar onların aşırı talepler ve sultaları için gerekiyorsa hemen yardıma koştu ve onların gayri meşru işlerini hile ve yalan maskesi ile örttü.

Filistin'in kurtuluşu BMT veya sultacı güçler ve doğal olarak gaspçı rejimden dilenmekle olmaz. Kurtuluşun tek yolu sadece direnmektir, Filistinlilerin vahdeti ile cihad hareketinin sonsuz kaynağı olan tevhid kelimesi ile olur. Bu direnişin erkânı bir yandan Filistin'in içinde ve dışında yer alan Filistinli mücahid gruplar ve mümin ve direnişçi Filistin milletidir ve öte yandan başta din âlimleri ve aydınlar ve siyasi seçkinler ve akademisyenler olmak üzere dünya genelindeki müslüman devletler ve milletlerdir. Eğer bu iki erkân sağlam bir şekilde yerine oturursa, kuşkusuz bu gün uyanık vicdanlar ve istikbar ve siyonizm medya imparatorluğunun büyüleyen propagandalarının etkisi altında kalmayan gönüller ve düşünceler dünyanın her yerinde mazlumun ve hakkı hak edenin yardımına koşacak ve istikbar sistemini düşünce ve duygu ve amel fırtınasına maruz bırakacaktır.

Bu hakikatin örneğini son günlerde Gazze'nin şanlı direnişinde gördük. Uluslararası bir hizmet kurumunun batılı başkanının kameralar karşısında ağlaması, insan hakları kurumlarında çalışanların acıyı paylaştıklarını yansıtan açıklamaları, Avrupa başkentlerinde ve Amerika kentlerinde halkın büyük ve samimi protestolar, bir kaç Latin Amerika devleti başkanlarının cesur çıkışı, hepsi ve hepsi gayri müslim dünyanın da hala şer ve fesat yaratan güçlerin - ki bunların Kur'ani adı şeytandır - elinde tam olarak tutsak edilmediğini ve hala hakikatin boy göstermesi için meydanın açık olduğunu göstermektedir.

Evet, Filistin milleti ve mücahitlerinin direnişi ve sabrı ve İslam ülkelerinin onlara çok yönlü destek ve yardımları Filistin'in gasp edilmesinin şeytani tılsımı kırmayı başaracaktır. İslam ümmetinin muazzam enerjisi kritik ve acil Filistin sorunu başta olmak üzere İslam dünyasının sorunlarını çözümlenebilir.

Şimdi benim dünya genelinde müslüman kardeşlerim olan sizlere ve yine her ülkeden veya millettten uyanık vicdan sahibi olanlara söyleyeceğim şey, gayret ediniz ve siyonist canilerin dokunulmazlık tılsımını kırınız. Gaspçı rejimin Gazze faciasının ortaya çıkmasında rol ifa eden siyasi ve askeri elebaşlarını yargılayın, adalet ve aklın hükmettiği cezaya çarptırın. Bu, atılacak ilk adımdır. Gaspçı rejimin siyasi ve askeri elebaşları yargılanmalıdır. Eğer cani cezalandırılırsa, cinayet işlemek için saik ve cünunu olanlar için yol zorlaşacaktır. Büyük cinayetlerin faillerini serbest bırakmak, kendi başında başka cinayetlerin işlenmesi için etken ve teşvik unsuru olur. Eğer İslam ümmeti Lübnan'da 33 günlük savaşın ve o korkunç faciaların ardından, facia yaratan siyonistlerin cezalandırılmasını ciddi bir şekilde talep etseydi, eğer bu haklı talep Afganistan'da düğün konvoyunu kana bulamak ve Black Water'in Irak'ta işlediği cinayetler ve Amerikalı askerlerin Ebu Gureyb'te ve başka yerlerde rezil rüsva olmalarından sonra gündeme gelseydi, bu gün Gazze Kербela'sına şahit olmazdık.

O olaylarda biz müslüman devletler ve milletler akıl ve adaletin hükmettiği gibi görevimizi yerine getirmediğimiz ve sonuç, bu gün şahit olduğumuz gibidir.

Esef verici olan şey bazı devletlerin ve küresel politikacıların beşeri ahlak ve vicdani yargı konularına yabancı olmalarıdır. Onlar için 22 günde Gazze'de savunmasız 1350 insanın katliamı ve 5500 insanın ve çocuğun da yaralanması hiç bir hassasiyet yaratmamaktadır. Katiller ve suçlular cezalandırılmadığı gibi, mükâfatlandırılmaktadır.

Onlar için zalim rejimin güvenliği, her halükarda savunulması gereken kutsal bir durum sayılı ve mazlum taraf, ister halkın kesin oyları ile iktidara gelmiş yönetim, ister bu yönetimi iktidara taşıyan halk suçlu ve mahkûmdur. İşte budur ahlak ve vicdan ve faziletle alakası olmayan ve bu nesnelere bağdaşmayan siyasetin verdiği karar. Bu

devletler kamuoyunun kendilerine karşı derin nefretini görünce, açık delili görmeden yine politika oynamaya yönelirler ve bu kısır döngü hala devam etmektedir.

İslam dünyasındaki aziz kardeşlerim, bu tecrübelerden ders almalıyız.

Bu gün büyük ümmetimiz İslami uyanış sayesinde muazzam bir güce sahiptir. İslam ülkelerinin birçok sorunlarının çözüm anahtarı, bu muazzam mecmuanın çabaları ve bütünlüğünün elindedir. Ve Filistin meselesi, İslam dünyasının en acil meselesidir. Bazen "Filistin bir Arap meselesidir" şeklinde duyular alıyoruz. Bu sözün anlamı nedir? Eğer maksat Arapların daha güçlü akrabalık bağı duygusu taşıyor ve daha fazla hizmet ve mücadele etmek istiyor anlamında ise, bu güzel bir şeydir ve biz bunu kutluyoruz. Ancak eğer bu sözün anlamı, bazı Arap ülkelerin liderlerinin Filistin halkının 'Ey müslümanlar' nidasına en ufak bir ilgiyi göstermeden Gazze faciası gibi önemli bir meselede gaspçı ve zalim düşmanla işbirliği yapmaları ve göreve çağrı sesi onları rahat bırakmayanlara 'neden Gazze'ye yardım ediyorsunuz' şeklinde bağırımları ise, o zaman hiç bir yürekli ve vicdanlı müslüman ve Arap bu sözü kabul etmez ve bu sözü söyleyeni serzeniş etmekten ve kınamaktan geri kalmaz.

Bu mantık, kendi babasına dayak atan Ahzem'in mantığıdır ki eğer birileri müdahale ederse başına bağırır ve ardından oğlu da büyükbabasına dayak atardı ve bu olay Arapça'da bir atasöz oldu, şöyle ki:

انَّ بَنِيَّ رَمَلُونِي بِالْذَّمِّ شَيْئَةً أَعْرِفُهَا مِنْ أَحْزَمِ

Filistin halkına çok yönlü yardım etmek ve onlara tam destek vermek, tüm Müslümanlara farz-ı kifai'dir. İran İslam cumhuriyetini ve diğer bazı müslüman ülkeleri Filistin'e yardım için eleştirenler, kendileri bu yardım ve desteği versinler ki bu İslami görev başkalarının üzerinden alınmış olsun ve eğer bunun için gereken gayret ve güç ve cesaretleri yoksa, eleştirmek ve sabote etmek yerine başkalarının sorumluluk ve cesur davranışına karşı kadirşinas olsunlar.

Bu oturuma katılan değerli konuklar, sizler Filistin meselesinde kanaat önderi ve düşünürsünüz. Bu günkü tarihi görevimiz, geçmişin güçsüz sözleri ve teorilerini tekrarlamak değil, Filistin'i siyonist rejimin zulmü altından kurtaracak çözüm yolları sunmaktır. Bizim önerimiz tüm dünya kamuoyunun ortak mantığı olabilecek demokrasiye tamamen uygun bir çözüm yoludur. Bu öneri, Filistin topraklarında hak sahibi olan tüm herkesin ister müslüman ister Hıristiyan ve ister Yahudi, bir referandumda kendi nizamlarının yapısını seçmeleri ve yıllarca mülteci durumunda olan tüm Filistinlilerin de bu referanduma katılmalarıdır.

Batı dünyası bu çözüm yolunu kabul etmemenin, sürekli ondan dem vurdukları demokrasiye bağlı olmalarının işaretidir ve bu, onları ifşa eden bir başka sınav olacaktır.

Onların bir önceki sınavı da Filistin'deydi ki Batı Yakası ve Gazze şeridinde yapılan ve sonucunda Hamas yönetiminin iktidar olmasıydı ki kabul etmek istemediler. Demokrasiyi ancak sonuçları onlara uygun olan yere kadar kabul edenler savaş yanlısı ve maceracıdır ve eğer barıştan dem vuruyorlarsa, yalan ve kandırmadan başka bir şey değildir.

Bu gün Gazze'nin onarımı, Filistin meselesinin en acil meselelerinden biridir. Filistinlilerin kahir oyu ile seçilen ve direniş hamaseti ve siyonist rejimi hezimetle uğratması Filistin'in son yüz yıllık tarihinin en parlak noktası olan Hamas yönetimi, onarım çalışmaları ile ilgili tüm faaliyetlerin odağında olması gerekir.

Mısırlı kardeşlerin yardım yollarını açmaları ve müslüman ülkelerin ve milletlerin bu önemli görevlerini yerine getirmelerine izin vermeleri gerekir.

Son olarak kendi kanları ile Filistin'in Gazze'sini İslam ve Arap dünyasının izzetine dönüştüren 22 günlük savaşın şehitlerini saygı ile anıyor, onlara Allah'tan mağfiret ve rahmet talep ediyorum. Ve ayrıca tüm Filistinli, Lübnanlı, Iraklı ve Afgan şehitleri ve tüm İslam şehitleri ve rahmetli imamın mutahhar ruhunu selamlıyorum.

Yüce Allah'tan İslam ve Müslümanların izzetini ve müslüman milletlerin bir birine daha da yakınlaşmasını ve İslam dünyasının artan uyanışını talep ediyorum.

دفتر مقام معظم رهبری
www.leader.ir

Vesselamünaleyküm ve rahmetullahi ve berekatü.